

سیروس غنی

شرقياتِ شکسپیر

ترجمه مصطفی حسینی

انتشارات نیلوفر

سرشناسه	: غنی، سیروس، ۱۳۹۴-۱۳۰۸
عنوان و نام پدیدآور	: شرقیات شکسپیر/ سیروس غنی؛ ترجمه مصطفی حسینی؛ ویراستار سلمان احمدوند.
مشخصات نشر	: تهران: انتشارات نیلوفر، ۱۳۹۹
مشخصات ظاهری	: ۲۱۶ ص.
شابک	978-622-6654-74-6
وضعیت فهرستنويسي	: فیبا
یادداشت	: عنوان اصلی: Shakespeare, Persia, and the East, c2008.
یادداشت	: کتابنامه.
موضوع	: شکسپیر، ۱۵۶۴-۱۶۱۶م. — معلومات — ایران
موضوع	: انگلستان — روابط خارجی — ایران
شناسه افروزده	: حسینی، مصطفی، ۱۳۵۲—، مترجم
PR	: رده‌بندی کنگره
رده‌بندی دیوبی	: ۸۲۲/۲۳
شماره‌ی کتابشناسی ملی	: ۷۴۳۱۶۳۶
وضعیت رکود	: فیبا

انتشارات نیلوفر خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، تلفن: ۶۶۴۶۱۱۱۷

سیروس غنی شرقیات شکسپیر

ترجمه مصطفی حسینی (دانشگاه بوعلی سینا، همدان)

ویراستار: سلمان احمدوند

حروفچینی: شبستری

چاپ: دیبا

چاپ اول: تابستان ۱۴۰۰

شمارگان: ۷۷۰ نسخه

همه حقوق محفوظ است.

فهرست مطالب

۹	سرسخن
۱۱	یاد و سپاس
۱۳	پیشگفتار ناشر
۱۵	یاد و سپاس
۱۷	مقدمه
۲۱	زندگینامه مختصر ویلیام شکسپیر
۲۵	خاندان تنوور (۱۴۸۵-۱۶۰۳).
۲۵	هنری هفتم (۱۴۸۵-۱۵۰۹)
۲۸	هنری هشتم (۱۵۰۹-۱۵۴۷)
۲۹	ادوارد ششم (۱۵۰۹-۱۵۴۷)
۴۰	ماری (۱۵۰۹-۱۵۵۸)
۴۱	الیزابت (۱۵۰۹-۱۶۰۳)
۵۱	خاندان صفوی (۹۰۷-۱۱۴۸)
۵۱	تاریخ مختصر ایران
۵۷	سلسله صفوی
۶۲	شاه عباس اول
۶۶	زوال سلسله صفوی
۷۱	سفر سیاحان به ایران و روابط تجاری
۷۳	ونیز و پرتغال
۷۴	تجارت انگلستان با ایران

۸۳	شکسپیر و ساوت‌همپتون؛ اسکس و عزیمت برادران شرلی به ایران
۸۸	ارل اسکس
۹۵	برادران شرلی
۱۱۳	اشارات ایرانی و شرقی در نمایشنامه‌های شکسپیر
۱۹۳	ضمیمه
۱۹۳	گزیده‌ای از ترجمه‌های آثار شکسپیر به چند زبان شرقی
۱۹۳	ترجمه‌های فارسی
۱۹۶	ترجمه‌های ترکی
۱۹۸	ترجمه‌های عربی
۱۹۹	ترجمه‌های هندی
۲۰۱	سال‌شمار احوال و آثار ویلیام شکسپیر
۲۰۵	کتاب‌نامه
۲۰۹	نمایه

سرسخن

درباره نادره گفتاری چون ویلیام شکسپیر (۱۵۶۴-۱۶۱۶) و کلکِ خیال‌انگیزش «سخن هرچه باید همه گفته‌اند». وی نه تنها شاعری بلندپایه، بل نمایشنامه‌نویسی بزرگ نیز هست. تأمل و توغل در آثار او نشان می‌دهد که او تا چه اندازه بر پست و بلند زبان‌الگلیسی تسلط داشته است. خزانه و اژگانی اش به قدری گسترده و غنی است که می‌توان واژه‌نامه‌ای از آثار درخشناد اش ترتیب داد. وسعت حیرت‌انگیز زبان تعبیری وی را هم در همین سیاق باید فهمید. افزون بر این، شکسپیر به مدد عواطف لطف و تخیلاتِ ظرفی‌اش افق‌های تازه‌ای پیش چشم خوانندگان گشوده است.

او در نمایشنامه رُنج بیهوده عشق (۱۵۹۴) یکی از شخصیت‌های نمایش، آرمادا نامی، را چنین توصیف می‌کند: «... چنان‌که می‌دانید، / یک جهانگرد فرهیخته اسپانیایی پیوسته به دربار ما آیند و روند دارد / مردی روزآمد که با تمام افق‌های باز نسبت دارد / ذهنش ضرایبخانه کلمات و عبارات است / موسیقی زبان خودستایش / مانند ترانه‌های سحرآمیز وجود خویش را افسون می‌کند / مردی تمام که درست یا نادرست / او را به عنوان حکم کاوبوی‌هاشان بر می‌گریند / این کودک زاده خیال که نامش آرماداست / در اثنای درس با کلماتی فحیم و فاخر داستان‌ها از بزرگی شوالیه‌ها نقل می‌کند / ای اربابانم، نمی‌دانم آیا شما نیز از معاشرت و مجالست با او حظ می‌برید یا نه / اما من به بانگِ بلند می‌گویم که دوست می‌دارم به دروغ‌هایش گوش فرادهم / و او

را به عنوان خنیاگرِ خویش برگزینم ... آرمادا پرآوازه مردی است / وی سخنوری آتشین کلمات است» (پ. ۱، ص. ۱، س. ۱۶۲-۱۸۰).

پس از گذشت چهار قرن و اندی از مرگ شکسپیر، این شاید بهترین توصیف درباره خود او باشد. او همان مردی است که کارگاهِ ضمیرش ضرباخانه کلمات و عبارات بکر، ناب و نفر است و مسکوکات‌اش در گوش و کنار این جهان پهناور رواج یافته است. شکسپیر، به تعبیر سعدی، همان جهان دیده پیری است که بسیار گوید دروغ. با این همه، مردمان دوست می‌دارند به دروغ‌هایش گوش فرادهند و او را به عنوان خنیاگرِ خویش برگزینند — «سخن بگو که کلامت لطیف و موزون است».

افزون بر این، شکسپیر پیامبرگونه در نمایشنامه ژولیوس سزار (پ. ۳، ص. ۱، س. ۱۱۱-۱۱۳) از زبان کاسیوس پیش‌بینی کرده بود که پس از گذشت قرن‌های دراز نامدگان از در کرانه زمان در آثار او نظر خواهند کرد: «... از اکنون چه قرن‌های بسیار / بر این صحنه بشکوه ما را نمایش خواهند داد / در کشورهای پدید نیامده و به زبان‌های هنوز ناشناخته!». به راستی، اینک کدام صحنه نمایش در سراسر این جهان پهناور است که آراسته به اثری از او نباشد؟ یا کدام بازیگر جویای نامی است که نخواهد نقش هملت را بازی کند و آوازه‌مند شود؟